Broj: S1 3 U 033017 19 U
Sarajevo, 08.02.2021. godine

18. 02. 2021
03-03 13-1 268 19

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja „BH4" d.o.o. Jajce, kojeg zastupa punomoćnik Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1227-7/19 od 13.06.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 08.02.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tuženog broj i datum naveden u uvodu, i to stavom 1. dispozitiva usvojena je žalba tužitelja, te je poništena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 05-14-40/2017-11 tačka 3 od 16.10.2017. godine, u postupku javne nabavke - Izgradnja kanalizacije Carevo polje, na području općine Jajce, ugovornog organa Ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva SBK, stavom 2. je usvojen zahtjev za nakandu troškova žalbenog postupka za sastav žalbe u iznosu 280,80 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan, stavom 3. je obavezna ugovorni organ da isplati troškove žalbenog postupka u iznosu od 280,80 KM u roku od 15 dana od dana prijema rješenja i stavom 4. je usvojen zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora u kojoj navodi da je nejasno i kontradiktorno obrazloženje tuženog u pogledu odluke o troškovima za sastav žalbe jer tuženi navodi da djelimično usvaja zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe iako je žalba u cijelosti osnovana, te primjenjuje odredbe člana 18. stav 2. i člana 33. Tarife. Smatra da tuženi u konkretnoj pravnoj stvari nije mogao primjeniti odredbu člana 18. stav 2. tarife obzirom da se žalba ne može smatrati podneksom kojim se pokreće upravni postupak. Navodi da je sastav žalbe u

svim postupcima određen kao posebna radnja za koju se uvijek obračunava veća nagrada od sastavljanja ostalih podnesaka. Navodi da je u ukupno 11 članova Zakona o javnim nabavkama propisano da je procijenjena vrijednost nabavke obavezan dio i odluke o pokretanju postupka, tenderske dokumentacije, a posebno da je vrijednost nabavke obavezna u žalbenom postupku jer je to odlučujuće prije svega za određivanje nadležnosti URŽ-a, te zbog visine naknade za pokretanje žalbenog postupka. Smatra da je tuženi trebao nagradu za sastav žalbe odrediti u skladu sa članom 18. stav 6. Tarife jer se žalba ne može smatrati podneskom u smislu odredbi Tarife. Ističe da se radi o procjenjivom sporu jer je još u tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ kao procjenjenu vrijednost naveo iznos od 20.512,83 KM bez PDV-a. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak uz naknadu troškova upravnog spora.

U odgovoru na tužbu tuženi i ugovorni organ su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ Ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva SBK pokrenuo postupak javne nabavke - Izgradnja kanalizacije Carevo polje, na području općine Jajce, za koji je obavještenje o nabavci broj: 5843-7-3-31-3-18/17 od 19.09.2017. godine i ispravka obavještenja broj: 5843-7-3-31-8-21/17 od 25.09.2017. godine objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon provedenog postupka dana 06.10.2017. godine donio Odluku o izboru najpovojnijeg ponuđača broj: 05-14-40/2017-11 tačka 3. Tužitelj je izjavio žalbu protiv navedene odluke koju je tuženi osporenim rješenjem usvojio, poništio odluku o izboru, te usvojio zahtjev za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 280,80 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbio kao neosnovan i usvojio zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM.

Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je djelimično uvažio zahtjev tužitelja za troškove postupka u skladu sa članom 18. stav 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u FBiH koji propisuje naknadu u neprocjenjivim predmetima za sastav žalbe u upravnom postupku, te mu je dodjeljen iznos od 280,80 KM.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja ovo vijeće je našlo da je odluka tuženog donesena pravilnom primjenom materijalnog propisa.

Odredbama člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), propisano je da kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove, koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Ako je u takvom slučaju, koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva s kojim nije uspjela. Također, u članu 105. stav 3. citirane zakonske odredbe, propisano je da se troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju samo u slučajevima kada je takvo zastupanje bilo nužno i

opravdano. U konkretnom slučaju nije sporno da su troškovi koje je imao tužitelj opravdani troškovi jer je u postupku dokazao da je ugovorni organ odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača donio suprotno odredbama Zakona o javnim nabavkama.

Nije osnovan prigovor tužbe da je prilikom odlučivanja o troškovima tuženi pogrešno primijenio materijalni propis i podzakonski akt, na osnovu kojeg je tužitelju dodijeljen iznos od 280,80 KM na ime sastava žalbe u upravnom postupku. Naime, ugovorni organ je pokrenuo postupak javne nabavke, te na portalu javnih nabavki objavio obavještenje o nabavci, te nakon provedenog postupka donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača protiv koje je tužitelj izjavio žalbu, a koja je osporenim rješenjem uvažena i odluka o izboru poništena. Dakle, u konkretnom slučaju nije sporno da je tužitelj uspio sa žalbom. Pravilno je tužni odlučio da se u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata F BiH u konkretnom slučaju ima primjeniti član 18. stav 2. i član 33. Tarife koji se odnosi na nagradu u neprocjenjivim predmetima. U skladu sa navedenim članom za podneske kojima se pokreće upravni postupak u neprocjenjivim predmetima nagrada iznosi 80 bodova, a kako vrijednost boda iznosi 3 KM, to ukupno iznosi 240,00 KM , odnosno uvećano za iznos PDV-a iznosi 280,80 KM. Tužitelj je u konkretnom postupku imao žalbu sa kojiom je uspio u postupku i u odnosu na tu žalbu je ostvario pravo na naknadu za sastav žalbe u skladu sa važećom Tarifom.

Kako je tužba tužitelja odbijena, to u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, nije bilo osnova za naknadu troškova upravnog spora.

Na osnovu izloženog, ovaj Sud je primjenom odredbe člana 37. stav 1. i 2., Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo